

[Ellemann-Jensen]

domsgaranti. Det tror jeg heller ikke at de unge gør, for det bliver dem, der kommer til at betale den virkelige regning, hvis det lykkes regeringen at slippe igennem med sin politik.

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om de energiafgifter, regeringen har fremsat forslag om som led i en samlet afgiftspakke.

Det er jo en kendsgerning, at det i de senere år er lykkedes at gennemføre betydelige besparelser i energiforbruget i det danske samfund. Der er virkelig blevet gjort en indsats, og der er nået betydelige resultater. Det bliver der da også gjort opmærksom på i den energiredegørelse, der kom fra energiministeriet i slutningen af 1981. Efter de afgiftsforhøjelser på energi, der nu kommer, oven i købet på helt nye områder, kunne de mange i det danske samfund, der virkelig har gjort en indsats på dette område og har opnået disse resultater, med rimelighed spørge: er det virkelig takken for den indsats, der er gjort, at der nu bliver pålagt nye energiafgifter, nye fordyrelser, oven i købet på nye områder? Selv om vi ved, at man søger at holde erhvervslivet fri for de nye omkostninger, så ved vi meget vel, at de i indirekte form i meget vid udstrækning kommer til at omsætte sig i nye omkostninger for erhvervslivet.

Det er klart, at også energiafgifterne har et fiskalt sigte; det er en del af regningen, der skal betales, det skal bringe flere penge i statskassen. Men vi fornermer selvfølgelig også, at disse forslag har et energipolitisk sigte, set ud fra et socialdemokratisk synspunkt. Nu kommer der nye afgifter på en række områder. Man tilsigter en afgiftsudjævning på de forskellige energipolitiske områder. Det, man aner tydeligere og tydeligere, og som vi også har gjort opmærksom på i den senere tids energipolitiske debatter her i folketinget, er en egentlig prisuniformering. Det er vi ikke tilhængere af.

Jeg vil gerne specielt om en forhøjelse af benzinafgiften stille det spørgsmål: er det virkelig det, vi netop nu har brug for? Vi ved, at det stadig væk er mere end halvdelen af befolkningen, der har brug for bilen i den daglige transport, jeg tænker her først og fremmest på hjem-arbejde-kørsel. Er det nye omkostninger i særlig grad for den del af

befolkningen, vi har brug for netop nu? Vi mener, at et forslag af den karakter får den stik modsatte virkning af den tilsigtede.

Så er der spørgsmålet om en forhøjelse af olieafgiften og i den forbindelse også en forhøjelse af elafgiften. Herom kan der siges mange ting, men det kan jeg ikke nå på de få minutter, jeg har til rådighed. En kendsgerning står i hvert fald fast, og det er, at hvis man ser de ting i sammenhæng, har det den karakter, at det først og fremmest kommer til at ramme borgerne i den tyndt befolkede del af landet og i de mindre bysamfund.

Jeg har lagt mærke til, at en af de socialdemokratiske ordførere, hr. Bakholt, sagde, at man ville møde frem her i folketinget med et forslag – det ligger jo allerede på bordet – om forhøjet varmhjælp til pensionister. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er mange andre befolkningsgrupper i dette land, der har meget lave indkomster, og som bliver ramt af de energiafgiftsforhøjelser, der ligger her. Derfor er regeringens politik – jeg beklager at skulle sige det – på dette felt en politik, der vender den tunge ende nedad, eller for at sige det på en anden måde: en asocial politik.

Så vil man indføre en kulafgift, og det er jo noget nyt, man går ind i her. Jeg synes, man kan stille det spørgsmål med rette: er det en afgift, der overhovedet kan administreres? Har folketinget overhovedet tid nok til at behandle en afgift af en sådan karakter? Vi sætter i venstre også et meget stort spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt at lægge en afgift på den meget store udnyttelse af spildvarmen fra vore kraftværker, som vi har haft så stor succes med i det danske samfund.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, i hvert fald i denne omgang, at når vi ser energiafgifterne isoleret og i sammenhæng med de øvrige afgifter, så må vi sige, at de er et led i en uklog og kortsynet politik, og derfor kan vi ikke medvirke til at gennemføre forslag af den art.

Gert Petersen (SF):

Jeg må nok sige, at jeg under de indlæg, som blev holdt af hr. Palle Simonsen og hr. Ellemann-Jensen, næsten følte mig som Jeppe i baronens seng. Jeg kneb mig i armen og